

Festa Patronal del Col·legi d'Arquitectes 2007

ENTRE BASTIDORS
MUSEU D'ARQUITECTURA

UN PROJECTE DE:

Index

1. Presentació
2. Introducció
3. Proposta d'espai
4. Distribució de l'espai
5. El sopar
6. Els parlaments
7. Ball lliure
8. Pressupost
9. Contactes

1. Presentació

El Col·legi d'Arquitectes de Girona celebra anualment la festa de Sant Antoni amb una trobada adreçada a tots els seus membres. És un acte festiu que permet retrobar companys d'estudis, de professió o amics, i intercanviar, en un ambient distès, punts de vista, experiències i interessos professionals i personals. Habitualment, la festa consisteix en un sopar, en el qual es fan els parlaments tradicionals, i s'acaba amb un ball amenitzat per una formació musical.

Enguany l'organització té la intenció de donar un tomb al format habitual i transformar la trobada en una festa que integri continent i contingut; una festa que no trobi en la logística de l'àpat l'únic element diferencial i valorable; una festa que tingui elements constants de sorpresa, que mantingui permanentment l'interès per descobrir un nou espai, una nova menja, un nou espectacle, un nou amic.

Amb aquest objectiu, les empreses, amb seu a Girona, Velvet i Emblemma hem decidit plantejar un projecte conjunt d'organització de la trobada, un cop hem constatat les coincidències en el plantejament i en el desenvolupament de l'acte. Hem dissenyat una festa de conceptes antagònics: pensada per a una gran assistència (es preveu un màxim de 650 persones) però que disposi d'ambients relativament recollits; que tingui ofertes diferents però amb igualtat d'opcions; que permeti alternar la conversa i el sopar a peu dret o en diferents modalitats de seients; que faciliti alhora el trànsit i la concentració.

El projecte que ara els presentem és obert, perquè hi caben múltiples variants i suggeriments de tota mena, però també és una proposta tancada que funciona per ella mateixa; un concepte que vol aportar frescor a un acte estival que podríem considerar de tancament de curs i d'obertura al descans, a la recuperació i a la regeneració.

2. Introducció

Nit de l'arquitectura...entre bastidors suggereix ja d'entrada l'escenari de la nostra proposta. L'espai teatral ha estat, de sempre, un dels reptes arquitectònics més atractius per a qualsevol professional. Aconseguir un recinte que reuneixi bona acústica, comoditat, bellesa, funcionalitat, plasticitat i recursos exigeix afegir als coneixements pròpiament arquitectònics altres qualitats no sempre incloses en el patrimoni de la professió: bagatge cultural, sensibilitat, esperit artístic,... La intervenció sobre l'edifici teatral s'ha debatut moltes vegades entre l'estètica i la funcionalitat, seguint potser el mateix debat obert entre els professionals de l'escena, sotmesos per una banda, a la responsabilitat d'interpretar fidelment l'esperit dels textos de format clàssic, i per altra banda a la necessitat d'innovar i, en definitiva de fer allò que és propi de qualsevol disciplina artística: crear.

Arquitectes i artistes tenen molt en comú, i basen la seva professió en una constant renovació creativa. Però potser allò que més els diferencia és la concepció de perdurabilitat de la seva obra. La creació teatral és efímera, variable, que es renova, neix i es destrueix en cada representació. La seva perdurabilitat és etèria, immaterial i instantània.

L'obra de l'arquitecte, en canvi, té vocació de permanència. L'adaptació als canvis ha de ser un treball previ, dissenyat originalment i avançat a l'evolució del pensament artístic. L'arquitecte ha de preveure i el seu èxit creatiu no es podrà garantir fins més enllà de la seva capacitat per valorar-ho.

3. Proposta d'espai

La proposta de trobada del Col·legi d'Arquitectes de Girona preveu, doncs, utilitzar el nou Teatre Municipal de Girona, recentment remodelat. D'entrada pot semblar una proposta agosarada i gairebé inviable però, com demostrarem a continuació, aquest espai ofereix moltes possibilitats:

En primer lloc un atractiu arquitectònic innegable. Com ja hem comentat, l'edifici teatral té unes característiques i una complexitat que el converteixen en un objecte cobejat per a qualsevol professional. Convertir en lúdic per a la professió aquest espai, amb la possibilitat de trencar la divisió formal d'un teatre i d'esdevenir per unes hores actor i espectador alhora és una temptació massa gran com per negligir-la. L'obra permanent i l'obra efímera tindran, en aquesta ocasió, l'oportunitat de conviure i de barrejar-se; d'esdevenir contenidor i contingut alhora.

En segon lloc, la multiplicitat d'espais dintre de l'edifici fa possible també la creació de múltiples ambients i obre la porta a la possibilitat de sorpreses constants. La previsió màxima d'assistència és de 650 persones, però el disseny de l'acte farà que aquestes persones –previsiblement heterogènies en les edats, els gustos i els interessos- no es concentrin en els diferents espais. sinó que puguin circular

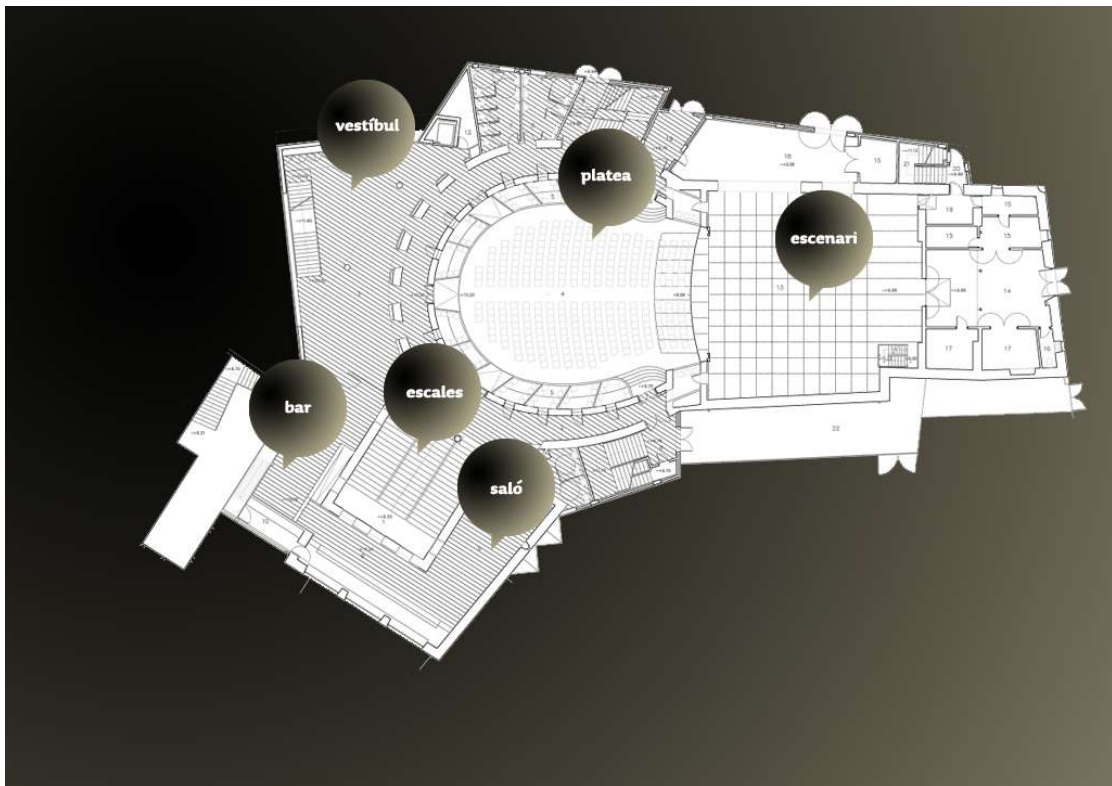
3. Proposta d'espai

La proposta de festa en el Teatre Municipal de Girona comença des del moment que el públic entra al recinte, calculem al voltant de les nou del vespre. Els rebran actors i actrius, representant personatges típics de l'escena teatral (vedets, arlequins, etc) que seran alhora artistes i guies. Els convidats i convidades tindran accés lliure als passadissos que connecten la planta baixa i el primer pis, la platea, l'escenari, la cafeteria del recinte, i la sala de descans. Cadascun d'aquests espais tindrà una ambientació diferenciada i relacionada amb el seu entorn arquitectònic.

3. Proposta d'espai

El vestíbul serà, lògicament, el primer punt de contacte entre les persones que vagin arribant i el lloc on rebran una copa de benvinguda. Tenint en compte l'assistència prevista i la capacitat d'aquest espai, els actors i actrius indicaran els diversos itineraris per els quals podran circular els convidats i evitar, així, concentracions excessives. En les sales de més capacitat –la sala de descans i l'escenari i el pati de butaques- hi haurà música en viu d'estil adaptat a l'escenari que l'envolta. Els grups musicals que hi intervindran tocaran intermitentment durant tota la primera part de la festa: la benvinguda i el sopar.

4.1. Sala de descans

La sala de descans és un espai de decoració clàssica, que serveix per estirar les cames durant els entreactes de les funcions teatrals. És el punt de trobada del públic i el testimoni d'opinions i comentaris sobre les representacions. En la nostra proposta, el caràcter d'intercanvi, de diàleg i de trobada de la sala de descans es mantindrà però també servirà de menjador improvisat, d'auditori ocasional i de sala de reunió informal.

La sala té una petita llotja elevada que servirà d'escenari per a un grup de música clàssica.

A la sala, una taula en forma de mitja lluna farà de bufet durant tota la festa. Algunes cadires escampades al voltant de la sala permetran moments de descans abans de reprendre el recorregut.

4.2. Passadissos, vestíbul i cafeteria

En aquests tres espais circularan preferentment els actors i les actrius encarregades d'animar, de dirigir i de sorprendre el públic. Els artistes seran de companyies professionals especialitzades en esdeveniments oberts, en contacte amb la gent. A l'hora de servir el sopar –que serà a peu dret, tot i que hi haurà la possibilitat de seure per a aquelles persones que ho desitgin- els cambrers del servei de càtering es mouran per aquests espais amb safates dels diferents productes que componen el sopar. Per evitar que la gent es concentri en les grans sales, el sopar es començarà a oferir simultàniament des de tots els punts de l'edifici, de manera que els convidats es puguin servir siguin on siguin.

4.3. Escenari i Platea

Encara que durant el sopar l'oferta serà pràcticament equivalent en qualsevol punt de l'edifici, l'escenari i la platea tindran, sens dubte, un paper destacat en el desenvolupament de l'acte i en l'èxit de la festa. En primer lloc perquè, per definició, són el nucli de l'activitat per la qual s'ha dissenyat l'edifici i, estèticament, són els espais més treballats. En segon lloc perquè, per als professionals de l'arquitectura (i també per als profans), tenen un interès especial. La maquinària que mou l'escenari, les solucions donades als diferents problemes escènics, els materials utilitzats, la forma i construcció de les llotges i dels pisos, la decoració, la il·luminació, etc. són esquers que atreuen la curiositat de moltes persones. I tenir la possibilitat de transformar-se en els ulls d'un actor o d'una actriu, pujar a l'escenari lliurement, i imaginar-se la sensació d'estar davant de desenes d'ulls que segueixen i valoren els teus moviments és, per a moltes persones, la imaginària realització d'un desig ocult, amagat des de l'adolescència, quan les vergonyes, les pors i les circumstàncies ens empenyen cap a activitats més racionals i menys obertes.

Per donar resposta a l'interès per aquests espais i perquè el públic tingui la oportunitat de conèixer els racons del teatre habitualment fora del seu abast, tots els elements de tramoia es faran visibles mitjançant una il·luminació adequada.

4.3. Escenari i Platea

L'escenari i la platea tindran un tractament ambiental unitari relacionat també amb el tema que inspira els productes que s'oferiran en el sopar: la mediterrània. L'escenari estarà transformat en la plaça major d'una vila mediterrània, guarnida per fer-hi la Festa Major. En el mateix escenari hi haurà una orquestrina que interpretarà músiques ballables pròpies de les nostres festes. Escenari i platea estaran units per unes escales de la mateixa amplada que la boca de l'escenari. És possible que calgui treure les primeres files de la platea per poder encabir-hi l'escala.

El pati de butaques serà un bon punt de trobada i de descans per a totes aquelles persones que necessitin seure, conversar, o simplement badar. Possiblement també serà necessari treure algunes fileres més de seients per millorar la comoditat de les reunions en grup en aquest espai, tot i que preservant la personalitat del pati de butaques. Per protegir els entapissats de taques i brutícia pròpia d'una reunió en la qual es serveix menjar i beguda, tota la platea es cobrirà per una tela contínua, que simularà l'onatge de la mediterrània: un mar brau i blau, que abraçarà el públic oferint-li la frescor de la rialla festiva i la calidesa de la nit estiuenca. La connexió amb l'escenari –el pas de mar a terra, a l'ambient de la festa major- conferirà al conjunt d'aquest espai la riquesa d'un entorn divers: música, ball, descans, conversa, seran possible alhora i per separat, sense interferències.

En l'escenari i el pati de butaques es produiran també les transicions entre els diferents moments en què podem dividir la festa:

- **El sopar**
- **Els parlaments**
- **El ball lliure**

5. El Sopar

Hem comentat fins ara les característiques dels espais en els quals s'oferirà i servirà el sopar, però falta parlar dels productes que constituïran el conjunt gastronòmic per a la festa. El sopar és un dels elements fonamentals a l'hora de valorar l'èxit o el fracàs de qualsevol festa. Un bon àpat deixa un bon gust de boca, mentre que un àpat fluix crea la sensació que alguna cosa no ha funcionat.

Nosaltres volem assegurar aquest punt posant-nos en mans d'una professional qualificadíssima: **Montse Estruch, propietària del restaurant El Cingle, de Vacarisses**, reconeguda amb una estrella per la Guia Michelin. En aquest nivell, -i particularment Montse Estruch- els professionals de la cuina són també, a més de cuiners, artistes. I això es percep no només per la qualitat i la originalitat dels seus plats, sinó també pel sentit que donen a la seva feina, pel llenguatge amb el qual descriuen les seves creacions. Per no pervertir el sentit de la seva proposta, transcrivim literalment el text que ens ha enviat que a més d'encaixar perfectament amb els nostres objectius, està relacionat amb la línia argumental del llibre que Montse Estruch acaba de publicar. A partir d'aquesta primera proposta genèrica elaborarem tres menús perquè l'organització pugui escollir segons les seves preferències:

“La meva idea de la proposta per un àpat a peu dret lligat a l'entorn. A part de crear espais lúdics i plens de màgia i “glamour”, el fil conductor seria: Mediterrània, la mar de plats.”

- Això consistiria en fer tot el servei amb cambrers amb safates que anirien sortint per tots els punts estratègics del teatre, a fi de poder arribar a tots els comensals.*
- Diversos punts de begudes, per no col·lapsar els espais i que es pugui circular bé.*
- Taules altes quadrades de ferro i vidre, que ens serviran de punt de recolzament per copes, etc.*
- Es proposa la opció de que tots els productes siguin com de mossegada per evitar que s'hagin de fer servir coberts.*

5. El Sopar

- *La beguda: vins de Girona*
- *Punts de selecció de les aigües del món*
- *Sucs de fruita*
- *Cava, que es donaria a la benvinguda*
- *Una selecció de productes que tinguin realment lògica amb el mar i amb la terra mediterrània.*
- *Sortirien plats freds, tebis i calents, tot sempre en porcions individuals.*
- *Formatges*
- *Fruites*
- *I unes bogeries per acabar, com podria ser la autèntica rebosteria de L'Empordà, amb un toc de rauxa i poc de seny.*
- *I sempre, en acabar, el toc genial de la xocolata, que es tractaria d'unes postres individuals de xocolata, de disseny especial i contingut refrescant, que ens recordarà la infantesa.*

Aquesta seria la línia de la meva proposta. També es podrien fer bufets amb productes d'estiu.”

6. Els parlaments

Un cop acabat el sopar en tots els espais en els quals s'oferirà, el tercer timbre d'avís d'entrada a sala que sona habitualment en els espectacles i els actors i actrius, avisaran la gent perquè es dirigeixin cap al teatre, pròpiament dit. Un cop reunits, i trencant la norma clàssica de les representacions, el públic, situat a l'escenari i a la platea, dirigiran les mirades cap a la llotja principal del primer pis, on les persones encarregades de fer els parlaments s'adreçaran als convidats. L'escenari serà, doncs, la llotja, i la llotja l'escenari.

Un cop acabats els parlaments una sorpresa trencarà l'ambient plàcid del sopar, i introduirà acció i emoció, i serà per als menys noctàmbuls la traca final que servirà de comiat. Per a les persones que no donin la nit per acabada –preveiem que sigui aproximadament mitjanit- la festa continuarà amb el ball lliure

7. Ball lliure

A partir de mitjanit, l'envelat de festa major i el mar que l'envolta es convertiran en una enorme pista de ball oberta a tot tipus de músiques. La nit estarà llavors oberta a la improvisació, a les noves tendències, als ritmes individuals o grupals. La música no serà en viu, però la selecció i l'execució del temes tindran l'assessorament i la qualificació d'algunes de les empreses més reconegudes en el sector de la música contemporània actual. Sense abaixar el llistó de qualitat, la festa esdevindrà ja una animada prolongació de la cloenda per aquells als qui la nit comença després de les dotze campanades.

9. Contactes

VELVET EVENTS S.L.

Plaça Sant Jaume, 6-8
17190 SALT (GIRONA)
Tf. 972 40 20 04

Director de Producció: **Carles Manrique** (mòbil: 619 900 127)

EMBLEMA ESPAIS AUDIOVISUALS

Carrer Ramon Turró, 7 baixos
17001 GIRONA
Tf. 972 21 78 40

Responsable Producció: **Marta Fradera** (mòbil: 677 038 900)